

gen ordnet saaledes. Derved kunne vi maaskee gjøre dem saameget mere faste i deres Bestræbelse, og det kunde tillige være — jeg vil ikke haabe det, men Muligheden er der altid —, at der kunde være Grund til at udøve et vist Tryk paa vor egen Regjering, skøndt ganske vist ikke paa den ærede Justitsminister, hvis Bøvlisse vi idag have hørt Vidnesbyrd om, saaledes at den, naar den faae, at det virkelig var Folkets Villie, at man skulde gaae frem i denne Retning, kunde lade sig lede til at fremstynde, hvad den maaskee ellers ikke i dette Dieblis tænkte paa at gennemføre. Jeg skal derfor, som sagt, tillade mig at opfordre de ærede Forslagsstillere til ikke, i det Mindste ikke i dette Dieblis, og saalænge vi ikke have hørt Andet fra Regjeringen, end vi have hørt og have kunnet høre, at tage deres Forslag tilbage.

Nyholm: Dersom den ærede Rigsbudsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde hørt, hvad jeg udtalte, da jeg indbragte nærværende Forslag, vilde han have vidst, uden at han behøvede at mindes derom, at Grunden til, at jeg har indbragt det, netop er en Aftale med en norsk Stortingsmand. Dette er jeg altsaa ikke tvungen til at bekjende ved hans Ord, men det vedkjendte jeg mig strax og aabent her i Thinget, og den Gang havde han ingen Bemærkning at gjøre derimod. (Tscherning: Jeg hørte det ikke!) Ja, det kan jeg ikke gjøre ved. Jeg har altsaa efter det høitærede Medlems Mening fuldstændig gjort mig skyldig i at underhandle bag ved Regjeringens Ryg, og han mener formodentlig, at det er en Forbrydelse. Jeg vil ønske og haabe, at han vil være betænkt derpaa, naar Straffeloven igjen kommer for til Behandling. (Tscherning: Det er netop det, jeg vil!).

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at, da det Udtryk, der nu faa ofte har været omtalt, første Gang blev brugt, nemlig at det kunde see ud, som om der havde fundet en Underhandling Steb bag ved Regjeringens Ryg, faa antog jeg ikke, at det kunde opfattes som indeholdende en Sigteelse for noget Utilbørligt, og jeg troer derfor, at det var ønskeligt, om

man ved Sagens fortsatte Behandling vilde betragte Udtrykket som ikke indeholdende en saadan Betydning.

Nyholm: Jeg skal da endnu kun tilføje, at jeg naturligvis for mit Bedkommende paa ingen Maade kan efterkomme den Opfordring, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds. Jeg for mit Bedkommende holder fast ved Forslaget, og jeg troer, at mine ærede Medforslagsstillere gjøre det Samme.

C. Nimestad: Maa jeg bede om Ord for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

C. Nimestad: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) saavelsom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) gjorde begge den Bemærkning, at Forslaget væsentlig nu kun havde Characteren af en Interpellation, og at det vilde have været rigtigere, om det var fremkommet som en saadan istedetfor som et Lovforslag. Heri kan jeg dog ingenlunde være enig med dem, thi man vilde derved være gaaet glip af en Ting, som man væsentlig kun opnaaer, naar en Sag kommer frem som et Lovforslag, nemlig bestemt at erfare Thingets eller rettere sagt Rigsdagens Stemning med Hensyn til den. Man vil her gennem Udtalelser og Afstemninger komme til Rundskab om, hvorvidt der er noget videre levende Dnske i Thinget for at see denne Sag fremmet eller ikke, Noget, man vilde være gaaet glip af ved en Forespørgsel. Medens jeg ganske vist vilde have fundet mig tilfredsstillet ved at lade Forslaget tjene kun som Forespørgsel, hvis Regjeringen havde villet give Svaret saaledes, som jeg forudsatte, kan jeg nu ikke finde mig deri, men maa fastholde, at dette Lovforslag fremmes videre her i Thinget. Jeg maa derhos bemærke, at naar det af et æret Medlem, der talte imod Sagen, blev fremhævet, at den høitagtede Justitsminister havde indvendt, at han, hvis Forslaget blev vedtaget, vilde gaae med